

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí 29. júla 2014 v Bratislave v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, o sťažnosti vyžiadanej osoby **T. P.** proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 10. júla 2014, sp. zn. 6Ntc 16/2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **T. P. sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Predseda senátu Krajského súdu v Košiciach na základe návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry v Košiciach z 9. júla 2014, sp. zn. 2KPt 60/2014, uznesením z 10. júla 2014, sp. zn. 6Ntc 16/2014, podľa § 15 ods. 2 zák. č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o EZR“) vzal vyžiadanú osobu **T. P.**, nar. **X.** v **K.**, trvale bytom **K. č. X.**, okres **R.**, občana Slovenskej republiky, do predbežnej väzby. EZR vydal sudca Mestského súdu v Miskolci - Maďarsko dňa 21. mája 2014, sp. zn. 33.Bny.406/2014, na účely trestného stíhania pre trestný čin podvodu, vrátane podvodu, ktorý sa dotýka finančných záujmov Európskych spoločenstiev v zmysle Dohovoru z 26. júla 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 373. (1) maďarského Trestného zákona. Lehota trvania väzby začala plynúť momentom jeho zadržania dňa 7. júla 2014 o 14.15 hod. a vykonáva sa v Ústave na výkon väzby v Košiciach.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení zhlásil **T. P.** sťažnosť, ktorú dňa 17. júla 2014 prostredníctvom svojej obhajkyne písomne odôvodnil.

Podľa názoru sťažovateľa zaistenie osoby prostredníctvom väzby predstavuje najzávažnejší zásah do osobnej slobody jednotlivca, ktorú v čl. 17 ods. 1 zaručuje Ústava Slovenskej republiky. V danom prípade neboli preukázané skutočnosti, ktoré by

odôvodňovali vzatie zadržaného do predbežnej väzby. T. P. má byť vydaný na účely trestného konania, nie na výkon trestu, takže v súčasnej dobe je súd povinný hľadiť na neho ako na nevinného. Zadržaný sa neskrýval, dostavil sa sám pred policajné orgány, bol ochotný uviesť presnú adresu, na ktorej by sa do doručenia originálu EZR zdržiaval a tiež je ochotný prijať prípadné primerané opatrenia alebo obmedzenia, ktoré mu súd, v prípade jeho ponechania na slobode mohol v zmysle § 15 ods. 2 zákona o EZR uložiť. Podľa názoru zadržaného, ani výška trestu, ktorá mu hrozí v prípade, že by bol v štáte pôvodu uznaný vinným neodôvodňuje obavu, že by ušiel zo Slovenskej republiky a zmaril tak účel konania o EZR. Skutočnosti, ktoré uvádzal súd v napadnutom uznesení (kriminálne sklony, nezdržiavanie sa na adrese trvalého bydliska), nepovažuje zadržaný za také, ktoré by mali viesť k záveru o nevyhnutnosti predbežnej väzby, preto navrhuje napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 10. júla 2014, sp. zn. 6Ntc 16/2014, zrušiť a T. P. prepustiť z väzby na slobodu.

K podanej sťažnosti sa krajská prokurátorka nevyjadrila.

Na základe tejto sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola sťažnosť podaná a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť vyžadanej osoby T. P. nie je dôvodná.

Z predložených písomných materiálov vyplýva, že sudca Mestského súdu v Miskolci - Maďarsko vydal dňa 21. mája 2014 európsky zatýkací rozkaz, sp. zn. 33.Bny.406/2014, na štátneho občana Slovenskej republiky T. P., a to za účelom jeho trestného stíhania pre trestný čin podvodu, vrátane podvodu, ktorý sa dotýka finančných záujmov Európskych spoločenstiev v zmysle Dohovoru z 26. júla 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 373 (1) maďarského Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 24. februára 2012 si menovaný otvoril účet v C. v D. a vložil 19 300 €. Následne nakúpil tovar od spoločnosti G.G. za 15 830 €. V nasledujúcich dňoch nedodrжал pravidlá účtovania bankových transakcií a vybral v Budapešti ďalších 15 500 € z uvedeného účtu. Keď potom spoločnosť G. zaslala faktúru banke C. na splatenie ich pohľadávky, túto už nebolo možné zaplatiť pre nedostatok prostriedkov na účte. Menovaný je

podozrivý, že spomínané transakcie uskutočnil s plným vedomím, že na účte nebude dostatok prostriedkov. Tým spôsobil škodu 4 376.468 HUF (cca 14 349 €).

T. P. bol zadržaný 7. júla 2014 o 14.15 hod. v Košiciach príslušníkmi Policajného zboru (č.l.16). Dňa 9. júla 2014 podala prokurátorka Krajskej prokuratúry v Košiciach na Krajský súd v Košiciach návrh na jeho vzatie do predbežnej väzby (č. l. 7 - 9). Na podklade tohto návrhu rozhodol predseda senátu uvedeného súdu po predchádzajúcom výsluchu menovaného (č. l. 28 -31) o jeho vzatí do predbežnej väzby.

Podľa ustanovenia § 18 ods. 1 zákona o EZR proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť, odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení osoby z väzby, ak súčasne bola podaná sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o EZR účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 2 zákona o EZR sudca krajského súdu je povinný do 48 hodín od prevzatia zadržanej osoby a od doručenia návrhu prokurátora na vzatie do predbežnej väzby túto osobu vypočúť a rozhodnúť o jej vzatí do predbežnej väzby, alebo ju prepustiť na slobodu. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je pritom viazaný. Ak sudca rozhodne, že sa zadržaná osoba ponecháva na slobode, súčasne môže rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní, ktorý sa použije primerane. Ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii EZR, sudca krajského súdu rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. l.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 5 zákona o EZR predbežná väzba nesmie trvať viac ako 40 dní odo dňa zadržania osoby. Sudca krajského súdu na návrh prokurátora

vykonávajúceho predbežné vyšetovanie môže rozhodnúť o prepustení osoby z predbežnej väzby aj pred uplynutím tejto lehoty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že krajský súd pri rozhodovaní o návrhu prokurátorky krajskej prokuratúry na vzatie vyžiadanej osoby T. P. do predbežnej väzby postupoval v súlade s účelom ustanovenia § 15 ods. 1 a ďalších uvedených zákonných ustanovení o EZR. S jeho závermi sa najvyšší súd stotožňuje a v ďalšom na ne odkazuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového uznesenia a sťažnosť vyžiadanej osoby T. P. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 29. júla 2014

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Alena Šišková

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová